

— Иди при воденичаря, при когото спяхме, питай го да ти каже мъдростта на неговитѣ думи. . .

Отишелъ стариятъ царски съветникъ при воденичаря и го запиталъ.

— Разгадай ми думитѣ, които каза на царя.

— Моитѣ думи на царя бѣха прости — съ честенъ трудъ, като пресѣвамъ и мѣля житото поддържамъ домъ и стопанка; давамъ пари подъ лихва — отхранвамъ синове и дъщери; изплащамъ старъ дългъ — храня старъ баща и майка, моитѣ родители, които почитамъ.

Зарадвалъ се царскиятъ съветникъ отъ думитѣ на воденичаря, отишелъ при своя царъ и му казалъ:

— Царю честити, трудътъ е създателъ на блага и изворъ

на всички богатства и щастие. И бедниятъ воденичарь е щастливъ съ своя трудъ. Трудолюбивиятъ човѣкъ е мъдъръ. Мъдритѣ хора се трудятъ да създаватъ домъ и огнище, да отглеждатъ синове и дъщери и да бждатъ признателни на бащи и майки.

Похвалилъ царътъ своя съветникъ, а после наредилъ да повикатъ воденичаря, на когото казалъ: Работата е майка на всички подвизи: Царството ми има нужда отъ трудолюбиви и мъдри граждани, които да сж добри бащи и да почитатъ своитѣ родители. Отъ днесъ нататкъ ти оставашъ при мене и си мой царски съветникъ.

— Така воденичарьтъ станалъ царски съветникъ, — завърши бай Рачо.

Звезделинъ Цоневъ